

om ved 15 $\frac{1}{2}$ Aar, der vil blive Tidsgrænsen for Tilladelse til Natarbejde. Det ærede Medlem maa jo huske paa, at det ikke blot er Tidsbestemmelsen 15 Aar, der er fastsat i Lovforslaget, men tillige dette, som jeg navnlig ogsaa har lagt Vægt paa i det andet Ting, at vedkommende skal have været i Lære mindst 1 Aar. Det er altsaa 2 Bestemmelser, der ere indførte i Lovforslaget herom, og som begge skulle opfyldes, for at Tilladelse indtræder.

Jeg kan, som sagt, takke for den Modtagelse, Lovforslaget har faaet; jeg tror, det vilde være heldigst, om Tinget kunde beslutte sig til at gennemføre det i den foreliggende Skikkelse.

Rørdam: Jeg kan i det hele være enig med det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) i de Udtalelser, han kom med angaaende Lovforslagets § 4. Ogsaa jeg kunde ønske, at Arbejdstiden var bleven indskrænket for de unge Mennesker, og at Alderen var bleven sat noget op. Men naar Forholdet er det, som den højtærede Minister nu omtalte, at denne Sag har været bragt frem i Landstinget, og at der har været stillet Ændringsforslag om det fra Socialdemokratiets Side, men dette Ændringsforslag kun fik den ene Stemme, som blev afgiven af den ene Socialdemokrat, der er Medlem af det andet Ting, er der ikke Spor af Sandsynlighed for, at vi ved at genoptage dette Ændringsforslag og sende det op til Landstinget, kunne faa det vedtaget. Vi opnaa efter min Mening kun derved muligvis at forhindre, at Loven gaar igennem i Aar, og det vil jeg for mit Vedkommende ikke være med til. Jeg ser noget anderledes paa Loven end det ærede Medlem. Jeg mener, at den indeholder betydelige Fremskridt paa mange Omraader, thi det kan dog ikke nægtes, at naar et overmaade stort Antal Virksomheder drages ind under Fabriktilsynet, som nu ikke ere det, er det et betydeligt Fremskridt. Det betyder ogsaa et betydeligt Fremskridt, at et ugentligt Fridøgn bliver fikseret. Ligeledes er det et Fremskridt at faa de Bestemmelser, som nu findes i § 4.

Selv om jeg paa enkelte Punkter kunde have ønsket Loven anderledes affattet og kunde have haft Lyst til at stille Ændringsforslag, vil jeg dog ikke gøre det nu, fordi disse Ændringsforslag til Dels ere stillede en Gang i Landstinget, men forkastede, og jeg betragter det som mere

vigtigt, at Loven bliver vedtagen i sin nuværende Skikkelse, end at man stiller Ændringsforslag, som man dog ikke faar vedtagne.

Martin Olsen: Hvis vi havde været ganske frit stillede, vilde jeg ogsaa ligesom det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) have fremsat forskellige Betæneligheder overfor det foreliggende Lovforslag og ogsaa have været med til at stille Ændringsforslag dertil. Det ærede Medlem har glædet mig ved den Radikalisme, han bærer til Skue ved Behandlingen af dette og enkelte andre sociale Lovforslag, men han vilde have glædet mig endnu mere, hvis han forstod at afsætte sin Radikalisme til sine nære Meningsfæller, saa at ogsaa de vilde stemme for videregaaende Forbedringer, thi det er unægtelig noget tyndt, naar vi kun se en eneste Højremand staa op og tale for denne Sag, medens de ellers ikke tale stærkt for sociale Fremskridtslove i Almindelighed og som Regel ikke stemme for dem. I den foregaaende Sag paa Dagsordenen i Dag var det ærede Medlem noget til den anden Side end den, hvor de frisindede Elementer i Befolkningen ellers staa. Vi kunne godt blive enige om, at hvis vi vare i Stand til ved denne Lov at foretage noget, der var i Stand til at indskrænke det overordentlig store Antal af Lærlinge i Bagerfaget, der i væsentlig Grad bidrager til at tilvejebringe den store permanente Arbejdsløshed, ja, saa vilde jeg for saa vidt gerne være med dertil, men jeg ser ikke ret, at der er nogen egentlig Forbindelse mellem det Forhold og det Forhold, hvorom vi her lovgive. Det ærede Medlem mente, at naar vi satte Aldersgrænsen op til 16 Aar, vilde man foretage noget, der hindrede Adgangen til dette Fag. Men det tror jeg ikke, saa længe der er Fattigdom til, og Folk skulle have deres Børn i Lære, uanset hvilken Skæbne der senere venter dem. De maa have dem fra Haanden, de kunne ikke have dem gaaende hjemme, men maa skaffe dem en Plads, uanset at man paa Forhaand ved, at $\frac{1}{3}$ af Bagersvendene i Fremtiden ere dømte til at være arbejdsløse. Desværre er Forholdet saadan, og jeg tror ikke det kan nytte at lovgive her, som det ærede Medlem foreslaar.

Desuden skulle vi neppe gøre det, hvis vi have i Sinde at faa noget ud af Loven. Jeg ser saaledes paa dette Forhold, at i Dag have vi den 17. Marts, og hvis vi nu stille Ændringsforslag, vil Behandlingen jo